

Arjen van der Horst en Wouter Zwart, winnaars van de Professor Herman Wekker Prijs 2017

Arjen van der Horst en Wouter Zwart, beiden NOS-correspondent voor Noord-Amerika met standplaats Washington, hebben op 17 maart 2017 tijdens het tweejaarlijkse Nationaal Congres Engels de Professor Herman Wekker Prijs ontvangen, vooral vanwege hun vernieuwende nieuwsprogramma *The Series*, dat tijdens de aanloop naar de presidentsverkiezingen te zien was op NOS.nl.

De prijs wordt uitgelooft aan een journalist of presentator die nieuws en achtergronden van een Engelstalig land op uitstekende en bijzondere wijze onder de aandacht brengt van het Nederlandse publiek. De prijs is genoemd naar en is een eerbetoon aan de in 1997 overleden hoogleeraar Engelse taalkunde aan de Universiteit van Groningen, Herman Wekker. Hij was een van de organisatoren van het Congres Engels en initiatiefnemer van de prijs. Hij achtte diepgravende journalistiek van eminent belang voor docenten en scholieren om de Engelstalige wereld te begrijpen.

De jury oordeelde dat Van der Horst en Zwart met korte, pakkende filmpjes op originele en eigentijdse wijze de verbazingwekkende Amerikaanse verkiezingen in beeld hebben gebracht. Met humor, inlevingsvermogen maar ook met harde feiten, liet *The Series* zien hoe vrije nieuwsgaring in de 21e eeuw zowel flitsend als feitelijk kan zijn. De circa 400 enthousiaste deelnemers aan het Congres zagen hoe Van der Horst en Zwart omringd door het productieteam van *The Series* de prijs in ontvangst namen. ■

Angie Thomas. (2017). *The Hate U Give*. New York: HarperCollins. Isbn 978 00624 9853 3, € 13,99 444 blz.

The Hate U Give: opdat wij niet vergeten

'His name is ringing all over the country, all over the nation, all over the world.' Dit zijn de woorden van Sybrina Fulton, wier zoon op 26 februari 2012 overleed. Zijn naam was Trayvon Benjamin Martin.

De zeventienjarige Trayvon werd doodgeschoten door buurtwacht George Zimmerman. De dood van de zwarte jongen verscheurde de Verenigde Staten: Zimmerman beweerde te hebben gehandeld uit zelfverdediging, maar de 17-jarige Trayvon was ongewapend. Zimmerman werd uiteindelijk vrijgesproken, wat leidde tot protesten in meer dan honderd steden in de VS.

Angie Thomas' *The Hate U Give* is geïnspireerd op de gebeurtenissen rondom de dood van Trayvon en bekijkt de zaak vanuit het perspectief van een ooggetuige. De zestienjarige Starr woont in Garden Heights, een buurt die wordt bestempeld als 'het getto'. Omdat haar ouders een andere toekomst voor haar willen, gaat Starr naar een exclusieve, witte school. Starr voelt zich in beide werelden niet meer helemaal thuis. De vrije tijd die ze heeft, brengt ze door met

werken in de winkel van haar vader; voor haar omgeving is ze niet meer Starr, maar alleen nog maar 'Big Mav's daughter who works in the store'. Op school kan Starr niet laten zien wie ze echt is, maar probeert ze aan het beeld van haar witte klasgenoten te voldoen.

Dat verandert wanneer Starr tijdens een feest in Garden Heights haar jeugd-vriend Khalil onverwacht tegen het lijf loopt. Als het feest wordt opgeschrikt door een schietpartij, vluchten Khalil en Starr samen weg in Khalils auto. Hoewel ze geen verkeersregels overtreden, worden ze aangehouden door een agent. Als Khalil zich omdraait naar Starr om te vragen of het goed met haar gaat, schiet de agent hem dood. Als enige ooggetuige van het drama staat Starr voor de moeilijke keuze om zich al dan niet uit te spreken, en daarmee mogelijk zichzelf en haar familie in gevaar te brengen.

Thomas schrijft met *The Hate U Give* een krachtig en aangrijpend boek, dat, zoals zij zelf zegt, 'unapologetically black' is. En dat is hard nodig in de wereld van

youngadulteratuur, zoals wel blijkt uit een aantal schokkende statistieken die het initiatief 'We Need Diverse Books' op haar website heeft staan (zie <weneeddiversebooks.org/faq/>).

De kunst van het luisteren

Je uitspreken tegen racisme vraagt om moed. Maar Thomas geeft aan dat ook het luisteren naar dit soort aanklachten iets van ons vraagt. Starr leert zich bijvoorbeeld uitspreken tegen haar schoolvriendin Maya, die met regelmaat racistische opmerkingen maakt. Als Starr haar hierop aanspreekt, wordt Maya woedend: ze is toch immers geen racist! Maar zoals Starr terecht opmerkt: 'you can say something racist and not be a racist'. De wil om niet racistisch te zijn, betekent nog niet dat we niet onbewust dingen kunnen doen en zeggen die wel degelijk racistisch zijn. Dat we elkaar kunnen aanspreken op het moment dat iemand een (onbewust) racistische uitspraak doet, en dat de ander daar ook naar kan luisteren zonder in de aanval of verdediging te schieten, is van het groot-

ste belang. Maya kan niet accepteren dat ze gedrag vertoont dat niet strookt met haar zelfbeeld en het lukt haar niet zich open te stellen voor een gesprek. Dit betekent uiteindelijk het einde van de vriendschap. Gelukkig is er een beter voorbeeld in de relatie tussen Starr en haar vriendje Chris, die het wel lukt om een dialoog aan te gaan.

Om overigens ongelukkige uitspraken in de klas tijdens het behandelen van literatuur te voorkomen, is het artikel 'The Diversity Connection: Taking Responsibility for What We Teach' nuttig om te lezen (zie <bit.ly/ltn-div>).

The Hate U Give

De titel *The Hate U Give* komt van rapper Tupac Shakur en zijn filosofie over Thug Life. Volgens Khalil staat Thug Life for 'The Hate U Give Little Infants Fucks Everybody'. Khalil legt het uit als 'je oogst wat je zaait'. Wat de maatschappij jongeren in hun jeugd meegeeft, is wat zij uiteindelijk van hen terugkrijgt. In een gesprek met haar vader brengt Starr verdere nuance aan: 'I think it's about more

than youth though. I think it's about us, period. Black people, minorities, poor people.' Haar vader zegt vervolgens dat waar het echt om gaat de systematische ongelijkheid en vijandigheid is in 'a system designed against us'. Zo wordt de agent die Khalil doodschoot uiteindelijk vrijgesproken, ondanks de ooggetuigenis van Starr. Maar Starr houdt vertrouwen dat het ooit zal veranderen. Ook al weet ze niet hoe en niet wanneer de verandering gaat plaatsvinden. Uiteindelijk gaat het erom dat er altijd iemand is om het gevecht voor rechtvaardigheid en vrijheid voort te zetten: het is een strijd die we gezamenlijk voeren. En dat doen we, om met Starrs woorden te spreken, door niet te vergeten, niet op te geven, en ons nooit stil te houden. Laten we samen met Starr het vertrouwen houden dat het anders kan, in de toekomst. Een kleine daad zoals het opnemen van literatuur zoals *The Hate U Give* op de leeslijst zou daarbij al een schreeuw in de goede richting zijn. ■

Eva Overman